

Deset nejnebezpečnějších lidí, o kterých jste možná nikdy neslyšeli

 necenzurovanapravda.cz/2024/08/deset-nejnebezpecnejsich-lidi-o-kterych-jste-mozna-nikdy-neslyseli

13 srpna, 2024

Politika uhlíkové nuly, která vytváří z člověka viníka budoucí apokalypsy, je politikou, která nemá s ekologií nebo životním prostředím vůbec nic společného. Jde o nejtemnější agendu, která využívá jednoduché manipulovatelnosti lidstva a loutkových politiků, kteří tuto agendu pomáhají realizovat.

Jen velmi málo lidí si uvědomuje, kam tato politika – pokud bude skutečně naplno realizována – povede, ale mnozí také netuší, jak dlouho se v zákulisí připravovala.

Cílem Římského klubu a dalších organizací je především depopulace, čímž se dlouhé roky nijak netají. Jakousi jejich „biblí“ je kniha „Meze růstu,“ kde se o nutnosti snížení populace jasně hovoří.

Nicméně tato agenda byla spřádána dlouhé roky a jména níže, která dnes většinou zná jen málokdo, skutečně stojí za zapamatování. Právě jejich agenda je totiž zejména v rámci EU aktuálně uplatňována, aniž by si to „spící masy“ uvědomovaly.

Nicméně ona agenda má být postupně aplikována na celý svět cestou „nerůstu.“ A jak jsme viděli na příkladu Srí Lanky zdaleka nezasahuje jen Západ.

Kdo tedy za touto agendou skutečně stojí?

Většinou pracovali na okraji pozornosti veřejnosti, aby vstúpili struktury a systémy globálního státního převratu. Jejich projekt nikdy nebyl ve skutečnosti o vědě nebo ochraně přírody, ale o hledání technokratické moci hluboce ovlivněné eugenikou.

Tito muži (a pár žen) pocházeli z dvacátého století, ale připravili půdu pro totalitu v jedenadvacátém.

Maurice Strong (1929-2015)

Strong se narodil v Manitobě v roce 1929 a před svým jmenováním do čela kanadské zámořské rozvojové agentury v 60. letech měl lukrativní kariéru ropného barona.

Prostřednictvím svého spojení s Davidem Rockefellerem se Strong podílel na vytvoření Římského klubu, orgánu, který by vedl OSN k misi Zelených.

V roce 1972 byl Strong s Rockefellerovým požehnáním jmenován předsedou první konference OSN o lidském prostředí ve Stockholmu. Ve stejném roce Strong zahájil program OSN pro životní prostředí.

Jeho práce vyvrcholila založením Mezivládního panelu pro změnu klimatu v roce 1988, který nesmyslně tvrdí, že věda o antropogenním globálním oteplování je vyřešena, i když o pravdivosti oněch závěrů nikdy nebyl podán jediný vědecký důkaz.

Aurelio Peccei (1908-1984)

Peccei, který ve 30. letech pracoval pro Fiat, Mussoliniho nenáviděl a jako antifašistický aktivista byl vězněn a mučen nacisty. Po válce se přestěhoval do Argentiny, kde založil Fiat-Concord, největší automobilku v Latinské Americe.

V roce 1964 se stal prezidentem firmy Olivetti – výrobce kancelářské techniky. Předsedal Výboru pro atlantickou hospodářskou spolupráci a díky své práci na spolupráci mezi vládami a korporacemi se setkal s Alexandrem Kingem, jeho partnerem při založení Římského klubu.

Alexander King (1909-2007)

Když se setkal s Pecceim, King byl vedoucím vědeckých záležitostí pro Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, mezinárodní obchodní agenturu.

King, výzkumný chemik narozený v Glasgow, podporoval DDT, aby chránil spojenecké vojáky ve válce, ale později svého zapojení litoval a ve svých pamětech poznamenal: ‚Můj hlavní spor s DDT při zpětném pohledu je ten, že to značně přispělo k populačnímu problému.‘

King a Peccei se představili jako průmyslníci, kteří viděli světlo, ale tito bezbožní muži měli v duši temnotu.

Paul Ehrlich (1932-)

Emeritní profesor populačních studií na Stanfordu, Ehrlich, je možná nejznámější z těch, kteří jsou zde uvedeni, díky své notoricky známé knize *Populační bomba*, kterou napsal s manželkou Anne v roce 1968, a která předpovídala, že do osmdesátých let zahynou miliardy lidí v důsledku války, nemocí a hladomoru.

Ehrlich kritizoval politiku, která udržovala přelidnění. Malárie zabije každý rok statisíce v nerozvinutých oblastech, ale Ehrlich si stěžoval na snížení počtu obětí, kterého dosáhlo DDT likvidující komáry, kteří malárii přenášejí.

S právníkem Richardem Bowersem a profesorem z Yale Charlesem Remingtonem založil Ehrlich organizaci Zero Population Growth (Nulový populační růst).

V roce 1977 on a manželka napsali *Ecoscience: Population, Resources, Environment* se Stanfordským fyzikem Johnem Holdrenem (pozdějším vědeckým poradcem prezidenta Baracka Obamy).

Mezi doporučení autorů patřilo odebírání dětí svobodným matkám, nedobrovolná sterilizace pomocí chemických přísad do jídla a vody a limit dvou dětí.

Robert Anderson (1917-2007)

Tento ropný magnát, narozený v Chicagu, byl šéfem společnosti Arco, jednoho z největších producentů ropy v USA. Proslul těžbou ropy na Aljašce poté, co ostatní hledači hledání ropy opustili. Prudhoe Bay bylo největší ropné pole v Severní Americe.

Je také známý tím, že v roce 1977 koupil noviny *Observer*. Anderson, první zastánce globální akce k odvrácení ekologické katastrofy, vedl Aspen Institute for Humanistic Studies.

Aspen založil v roce 1949 Walter Paepcke, inspirovaný německým romantismem, ale po své smrti v roce 1960 se Anderson zaměřil na klima, zásobování potravinami a populační růst.

V roce 1970 na dvoudenním workshopu v Aspenu dospěli odborníci k „melancholickému závěru,“ že lidstvo čelí existenční krizi. Anderson, který přispěl ke zrodu Friends of the Earth v San Franciscu v roce 1969, inicioval první Den Země v roce 1970.

Barbara Ward (1914-1981)

Britská ekonomka Wardová byla zastánce udržitelného rozvoje a přerozdělování bohatství. Její kniha *Spaceship Earth* (1966) popsala planetu jako uzavřený systém omezených zdrojů, které je nutné recyklovat.

Profesorka na Kolumbijské univerzitě založila Mezinárodní institut pro životní prostředí a rozvoj. Její zpráva z roku 1971 *Only One Earth: The Care and Maintenance of a Small Planet*, napsaná s mikrobiologem René Dubosem, byla objednána Strongem jako podklad pro Stockholmskou klimatickou konferenci.

Garrett Hardin (1915-2003)

Hardin, člen American Eugenics Society od roku 1956, se stal ředitelem v roce 1971 (v roce 1973 byl název změněn na Společnost pro studium sociální biologie). V roce 1968 měl přednášku pro Americkou asociaci pro rozvoj vědy.

Individualismus byl pro Hardina destruktivní silou. Obzvláště se staral o svobodu plození (potraty) a neomalthusiánská ideologie byla vyjádřena v jeho učebnicích pro studenty. Na rozdíl od většiny přívrženců klimatického kultu byl Hardin sociální konzervativec.

Jay Forrester (1918-2016)

Římský klub, který zaujal postoj proti konzumerismu a ekonomice volného trhu, tvrdil, že výzvy postindustriálního světa jsou příliš složité pro konvenční instituce a politický proces.

První knihu Římského klubu *Mezerůstu* (1972) napsal tým absolventů Massachusetts Institute of Technology (MIT), kteří naléhali na „zcela novou formu lidské společnosti.“

Zprávu vedl Forrester, systémový teoretik, který přesvědčil Římský klub, aby přijal jeho dynamický model korelující populaci, produkci potravin, průmysl, energii a znečištění, jak je popsáno v jeho knize *World Dynamics* (1971). *Meze růstu* zdůraznily počítačové modelování pro měření a předpovídání klimatických změn.

Mihajlo Mesarovic (1928-)

Srbský vědec Mesarovic byl odborníkem na teorii systémů, který pracoval na MIT. Ve druhé zprávě Římského klubu *Lidstvo v jeho Zvratu* popsali Mesarovic a Eduard Pestel lidstvo jako zhoubný nádor na planetě:

„Svět má rakovinu a rakovinou je člověk.“ Zpráva naléhala na identifikaci s budoucími generacemi, jejichž přežití bylo v nebezpečí.

Roland Wiederkehr (1943-)

Jako mladý novinář byl Wiederkehr najat Světovým fondem na ochranu přírody v roce 1968. Tato organizace byla nohou ve dveřích klimatického alarmismu, kterou v roce 1961 založil šéf UNESCO Julian Huxley a vůdci skupiny Bilderberg, princ Bernhard z Nizozemska, princ Philip z Velké Británie a Godfrey Rockefeller.

Wiederkehr se stavěl proti jaderné energii a propagoval větrné turbíny hubící ptáky. V roce 1992 Wiederkehr jako poslanec národního parlamentu založil Zelený kříž, stejně jako Červený kříž se sídlem v jeho rodném Švýcarsku.

Toto vybrané „nihilistické desatero“ bylo katalyzátorem dehumanizující agendy, která politizovala vědu, ovládla akademii, manipulovala politiky a odváděla globální korporace od tržní konkurence k nástrojům kontroly.

Místo politiky založené na vědeckých důkazech uplatňuje orwellovská diktatura zelených důkazy založené na politice. Každý „fakt“ o klimatické nouzi je výmyslem k vybudování totalitního, neofeudálního režimu.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 17 Průměrně: 4.9]